

Politiek dier

Columns - 23 februari 2018 - Auteur: Carsten Brzeski

In Duitsland nemen ze de dierenliefde wel heel serieus. Op iets meer dan 80 miljoen inwoners lopen zo'n 8,5 miljoen honden rond. Daarom verbaast het niet dat honden nu ook mee stemmen over de toekomst van de SPD in de regering.

De ledenstemming bij de SPD over een ja of nee tegen het coalitieakkoord van de SPD met de CDU/CSU, de zogenaamde GroKo of grote coalitie, brengt de gemoederen in Duitsland danig in beweging. Bild, de beroemde onderbuikkrant van Duitsland, gooit uiteraard olie op het vuur: 'Hond stemt mee over de GroKo', nadat Bild de Spaanse voormalige asielhond Lima had aangemeld als lid bij de SPD.

Binnen de twee uur kreeg Lima een welkomstbericht, gevolgd door een uitnodiging van haar lokale vereniging, het partijkrantje 'Voorwaarts' en de rode envelop met het stembiljet over mogelijke coalitiedeelname door de SPD. De huisgenoot van Lima, een kat met een Oost-Europese naam, meldde zich daarop ook dolenthousiast aan.

De details over de afkomst zijn niet toevallig. Een week eerder kopte dezelfde krant 'Buitenlanders beslissen over de toekomst van Duitsland', met een artikel waarin met verontwaardiging werd vastgesteld dat de SPD niet alleen Duitse maar ook buitenlandse leden heeft. Niet gek, want zoals in veel Europese landen mag je ook in Duitsland als buitenlander lid worden van een politieke partij. Door de artikelen die de noodklok luidden over het feit dat niet alleen buitenlanders maar zelfs honden van buitenlandse afkomst - maar misschien was hetzelfde bedoeld - meebeslissen over de politieke toekomst van Duitsland, wekte het andere bericht deze week niet veel opzien meer: 'AFD haalt de SPD in'.

De SPD kan hoe dan ook geen goed meer doen. Na al het rollebollen aan de top en de rollende kop van boegbeeld Martin Schulz is de argwaan groot. Regeren is overgave en oppositie is verlies. Hoe de beslissing van de leden op 4 maart ook uitpakt, zakkende peilingen zijn gegarandeerd. Het permanente gedraai sinds de verkiezingen in september heeft de leden duizelig gemaakt. Eerst definitief in de oppositie, dan toch onderhandelingen met de CDU. Schulz wilde geen lid worden van een regering-Merkel en wou dan toch minister van Buitenlandse Zaken worden. Huidig vice-kanselier Sigmar Gabriel, die in de media natrapt. De

Hamburgse burgemeester en interim-partijvoorzitter Olaf Scholz, die niet naar Berlijn wilde, maar nu toch minister van Financiën wil worden. Chaos.

Nu willen de politieke leiders van de SPD de partij vernieuwen, terwijl de partij in de regering zit. Voor dat doel hebben ze de enige nieuwkomer van de afgelopen tien jaar geofferd: Martin Schulz. Alle andere kopstukken in de partij zijn allesbehalve nieuw.

Partijvernieuwing vanuit het kabinet, dat is al in andere landen mislukt. Kijk alleen al naar de Franse en Nederlandse sociaaldemocraten. De SPD lijkt goed op weg om de fouten van buitenlandse zusterpartijen te herhalen. Maar om dat te zien, moet eerst de angst voor het buitenlandse worden losgelaten. Want de Duitser wordt blijkbaar liever door de kat en de hond gebeten, dan door buitenlanders bepaald.

Deze column is eerder verschenen in de Belgische krant De Tijd

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/24901/politiek-dier>